

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 24.

Fylke: Oppland

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Lom.

Emne: Maaltider og mat.

Bygdelag: Bøverdalen.

Oppskr. av: Elin Breuna

Gard: Breuna.

(adresse): Bøverdalen

G.nr. 113 Br.nr. 1,

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Ja

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Alder: 84½ år. Føderaadmann.

SVAR

1. Fire maaltider daglig i aldste tider, likeadan naa i alment. blir nok tilhels berre 3 måltid vinterstid naa, da dagarbeiderne har færre arbeids timer, sluttet før om dagen og gaar heim, saa blir des ingen kneeldmet.

Morgonverd kl. 6 før, naakl. $7\frac{1}{2}$. Dugurd kl. 10 før naa kl. 11. Non kl. $3\frac{1}{2}$ før, naakl. 3. Kveldsverd kl. 9 før, naa kl. 8.

Før lenge sidan stod arbeiderne opp kl. 4 og ag gjekk i arbeid paa fastende hjarta^z til kl. 6. Ofte vilde det bli av, saa det varst berre ein times arbeid fyrre morgonverd. Når dei da gikk eti kl. 6 og ei liti kvile etter, saa fann dei snart ut, at det lønte seg betre aa eti kl. 6 og gje i arbeid med det same utan føre-morgonverdsøkt.

Eg har nok høyst av gamle husmen, at kom dei ikke tilgjort kl. 4 um morgon, saa varst dei måtte av husbonden med ein knyfthevar. Denne var i tidi 1840/50. Men det var færre bønder saa varde, eg har høyst um berre ein. Ved denne tidi saa tok utvandringer til ag da varst det snart unvorlaic.

2. Det galt nokk oppast brøde sumar og vinper. Um vinteren var dei paa laavea med lykt og truka malu far dagen fyrre kl. 6. Eg var

Kjøring, skulle dei vere på fjørmbakken til dag?"
Det var 1½ timer kjøring dit.

Dit var ei fol kjøring i Storanden til. Dei tok
tob him sau mykje, bæt, kjar og leit av tibbles
lammesaen. og sau. Ovnijkle ver brende dei
opp i di gamle store, apne prisane av far
aa fan turka korn og kamp. Steinbol var itkjøle,
dei kjøpte him ved og hente kål.

4. Ja, i harde nøytraliteten kom hanje kona
med ølkjengen og ei kakiaske fjer, og nære
med kaffekjelen i nionyskli. Saa nære og
ved maskintresking, og i Storanden da
dei brukte stjoro.

5. Kom inn middagsmaten. Likt far alle varsti;
det.

6. Som regel berre nomsaten. Stundom hende
det at til dugurts fekk dei ålast, ilagd kall.
graut. Ølast, er ål og røgjølk blandt ihop
Følgje verme røgjølk, saa løyje det sunt
av det syrlige ålet.

Slik var det før. Nå er det varm mat
flere vendar um dagen. Graut er aa sei
ikkje meir det er varmmat og turnmat
dei liker noa, manuar kjøtt og flesh med
potet til. Flatbrød er ikkje nemmante i bruk,
det kjem nokk tildels av, at bakstekor-
tingane er utekjøpte, elles at dei som
er att er saa dyre vorte av brukar soa slutt
dag, saa det deli soa like brød, at ein mest
maa kjøpe det at. Kjenn inkje hona sjálv henger
seg innan bakstifilen, elles ei dobbel her bord
seg ar baba-jasa bli det ikkje flaterist.

Før saa kunde alle klene folk baka, og
buka er baka i middagsstienti. Noe lora
dei seg inkje ar baka.

7. Berre laurtag ag sunndag
8. Fjøs anna ena inn sumaren i Varmset
var det meir skeimat, meir veske, t.d. soll
av sjør og argeitnijolle.
9. Rjøt og flesk var det til non fire dagar i vika.
Dei andre tre dagane var det soll med
ettermas av spekaflesk til non is ei sunnarstid
og mijølkavabing med kremat (betanaet all-
tid pastoijt) Mjølkematen var ofte oppslagen
over skærne kalte poteter.
Fisk og sild var det like av. Det kom noth
tildels ferdameun frå Lesja eller Romstalen
med fiskerarer men den var som ofte av
ringoste slag.
10. Testbrod var det brukt alltid i gammal tid.
Til sundags og helgebukk flatbrod ^{og} fleske av
mugnijöl ofte med poteter i og saa lømpe.
Det var da også i tynnevis med god rug i lom
i vanlege gateau. ~~Kan~~ Kan var det like
av, det var for bergrant. Det var ikke tar-
kestegù pro kvar gard, nære ein da skulle
dragse dei gen til steb hjor andre, saa var
ein intje velkommen for ein avkjøla lett i
~~tur~~ ~~steg~~. Ofte var omnen groot i botnen
og Kan var full av leir.

Det var da komfyrn kom at Kan var
unniadl her, som det avlast i tynnevis
pro gardane av god rug. Eg saa kjøpte dei
siga rugnijöl da var det gront. Eg kom
heimat vearen 1891, da var det berre pros
einkelle slargardar det fanns komfyr. Men
maisten tinga og heim i komfyraa pros
farals bank til rug og fire andre gram-
ar. Eg var sjøl til bygga pros tillehamar

etter dei paa Klakafjord om hausten.

Før var flattbrød det vanlege, og ein vaksen kar greidde nokk leiven når han svalte. Det var gjønet, brygg og rug og potete som var mest levemæten her i Lom, ja vist i nördre Gudbrandsdalen. Men seia avslach del sau framifraa gott gjron Kausje heist i Lom og Skjåk, som ingen har elles.

Før 1890 kom det heimst ein konver, bakar som sette opp bakeri. Men han var slet intje velset av heradstyret. Kom med vansker. Førmar har to kooperative benskap i Lom byggt eit nytt tivnes-sigt bakeri i sentrum av bygdi. Det gau le var intje bra nok. Det blir noko bakverk som verdt vaules brød her og noa. Her er vorte sau mykje arbeitarar som sit i ei stügi med ei kjøring som intje kan snu ein leiv, saa er det kaka fra bakeriet aa lite paa fas taunlösom. Men sau har vi fenge two taunlekarar i Lom. Det gyljast aat.

Berre aa tenke paa alle leypakk og turistar her er sumarstid. Jaā her trengs kaka. Vi vort mest nedtrukka av leypakk. Alle vil liva av dei tilreisande.

II. Det er vanskelig, berikilt for alminnelige bönder, husmenn og arbeidarar.

I. Matverddel for bönder frå fifti før 1830-åra fortelnaat av far.

Sønata: Smør og ost, älost. ell. varm mjølk, rieglese morgon. Eller lønpe eller kaka. —

Dagsør graut av mjølk med ekebeta av blodgrýta.

Nøn kjøt med potetlapp med vete og grøn i saus.

Tværs potet og mjølk.

Maan dag morgon. Smør og ast med syrsuppe, potet.

Dugjurt: Graut mot surmjølk eller prim. potet.

Non: Vermt bladpylse med feitt i grønsuppe.

Ivret: Potet og mjølk.

Tysdag: Smør ast og syrsuppe til morgonmat

Dugjurt: Graut mot mjølk. potet.

Non: Klubbag feitt eller alkostmat.

Ivret: Potet og mjølk.

Gustav morgen: Smør og ast. Syrsuppe.

Dugjurt: Graut mot mjølk. Non: ^{mjølk} kylling, flesk, potet.

Kveld: Potet og mjølk.

Torsdag morgen: Smør og ast syrsuppe potet.

Dugjurt: Graut mot mjølk.

Non: Klubb med potetstappi Saerd med kremmeri

Ivret: Potet og prim eller mjølk

Fredag morg: Smør, ast. Syrsuppe potet

Dugjurt: Graut mot mjølk.

Non: Klubb med flesk eller alkostmat. Grønsuppe.

Kveld: Potet og mjølk.

Laurdag morg: Smør, ast. Syrsuppe, potet.

Dugjurt: Graut mot mjølk. potet.

Non: Mjølk eller vermt pylse potet

Ivret: Graut eller potet med, ålost, mjølk

II Sammendrag:

Sundag morg: Smør, ast. ålost eller varm mjølk. kompe eller lepe. Fattbröt.

~~maan~~. Dugjurt: Graut mot mjølk. Kansje ettebete

Non: Spoleflesk med mjølkgraut mot feittang.

Ivret: Graut mot mjølk kanskje ettebete.

maand morg: Smør og ast syrsuppe, potet.

Dugjurt: ~~Smør og syrsuppe~~ Graut mot mjølk.

Non: Soll med eten av spoleflesk.

Ivret: Graut mot ålost eller mjølk.

Tysdag m. Smør og ast. Syrsuppe eller drøvete.

Onsdag, mittwochdag, mäktdag morgen Smør, ast. Suppe.

Dugnad: Lyntur og Skjært - Gårdmøllk.

Nan sall till spesemat av flesk eller

Krebs: grässt auf mijieën maar niet.

Tuesday morning Sam and I drove.

Sugest: Grandage mijals.

Nom: Spermatic flesh of a male pygmy naked shag.

the my old grey coat and felt aega

Graut og miðjælk.

Överdagens. Smör, ost syrsüpe.

Dugnd. Grävt av myjek.

Name: Sall. Elizabeth.

Kwch: Greatly assist the prim.

Lauritz: Somos ast. super.

Dugout: Grautag mijah

~~Hall Name:~~ Shekplesh.

Bredt: Graetag mijella.

Gatbrod av gnis slag till all snygget.

Faitwood. Rummet var ofte en god bit

Seasick at sea going west.

Dette gjeldt for bondesjælden flest. For husmændene
og smærfolket var det noget af en lang vinter.

Det har vært nemt, at huoneennerne var mis-

unvielej par der av dei som fekk dei fleste

Arbetsdagar från garden för maten si skulle:

Vær des smale heime saa vær des da leuke børte.

Paa sin gard er det meir aa taka til og skjøg

inn i. Debe varst wolk mykje gjort, at arbeidfolk
varst tildeleit boose inni den daglige Kost.

12. Kaffen fanns intga. Den kom ibäck i gråvöll og gjester
badfrost. Og sen fikk knutnekkar ein koppje inn.

Marzen. Den siste som at og hysar det minsta ala, var

at din tinkermann da man tok paa seg iupperingen

av ei stærre stigning betinga szz „ei kromefor dagan“

"og kaffe um morgon". Denner kjøpte han seg
si mørk (4 bønner) kaffe til jul, saa hadde han til påske.

Saa er grauten og fletbrødet børke, som var
saa stor del av kosten før. Deiget seg intilje
lesta, men tok inn paa taleken sin suge og
mangler ikke att eet potet. Eg saa engang det
kom i avisar frå ei bygd langs veridalen,
at bondkononen i sit mōte ønska jaa dette,
at folk intilje laga seg bæter. Men det kunne dei
spare seg for det hjalp sjølsgjort intilje.

Naa er det kaffe 3 gonger dagleg her meien, det
gjor mein skate om gogn, berdeg er det vondt at
kjøpe horni ta inn denne bisselaksen jansies tren.

Saa er all mjølkessjøra eller nysu vorte
kunne; med kaffe isteden. Det er sas bekreftet
som det kan bli. Nysu reinsha ut slim og bakt
teri i munnhola og innvendes heile vegen.

Det er høne ibrisk meir reinsend, kva sitt mat
ty med talekun, og frøgt, bed ^{Kaal} og saft, der til nedlagt
kjøtt, mot far turt, hartt avsegmalt kjøtt og
flesk. — Det var slike syt runde kniven
for lesemaaten, ja dei var deine hønene av
lengd og høyde utan grunn. Vi hadde det godt og
mein gråtan til aa kloga og syta.

~~Det~~ ^{Det} var sidan, vinhusen 1889/90 var eg
tilsagt i sit kurs i Saniteten. Vi vde 15 manna
fran ymse landstilar. Ei samling av bokjar
ar bad um aa far sit skriv inn kostholdet fråa
kvar av oss. Eg skreiv um det ennret baute fråa
Lom og andre bygder eg var kjent i. Eg vart
altna kalla opp i det medisinske Selskap,
trur eg det heitte, der dei frekte meg meir.

Dann eg detalj i klatta skal eg sende det mit.
Eg veit det finst. Det er heller ^{skoletid} kumphausar no
sidan. Det er intje aktige i denne verda.

Eg skreiv lenne 23 nota, som vist børke
komme her, sergner, inn bakeri m.m.

Dei bøtfag takka for mat, før meden det var mindre a gaa tilbakk ~~paa~~. Nå er ikkje noko gott noko iller tilbakk.

Matstikk trus og ikkje er ekstra frea ombekket, menn iller handlaran. Døi måtte som oft ta ke soier, ta skikken dit dei kom". Derimot saa minnes og det var sagt at jernvegsar
teidane ¹⁸⁹²⁻¹⁸⁹⁴ i dalen liopte flottare egen embets
mennerne. Noko sørre kan seist om
verarbiderne som kom inn i bygdi her i 1877
1890 og 1881. Dei kom med nye matstikkar.

13. Rummeigráut, døt er gjesteboarkost, og kost
for framandfolk, og for alle gardsfak ret store
høgfider av ret slættgráut, Skurtgráut, bufert
gráut.

14. Mange fiskebolag og fiskfosselabthanning.

15. Et gjort rute for bón i nummer 23 og 24.

5036